

Tenim tres problemes

DAVID GONZÁLEZ

AVUI. 18.06.07

A diferència del famós debat sobre la bandera de la conselleria de Governació, que va durar tres segons, dimarts passat hi va haver un altre debat al consell executiu que gairebé va monopolitzar tota la reunió, amb els mateixos actors a banda i banda: el president José Montilla i el conseller Joan Puigcercós. Va ser un debat que va quedar obert. Molt obert. I gira sobre una qüestió de temps: quant trigarà Zapatero a descongelar els traspassos d'un Estatut que avui fa un any que els catalans van aprovar en referèndum i gairebé encara no han estrenat. "Tenim un problema", va replicar Puigcercós a Montilla després que aquest últim demanés prudència sobre l'assumpte pel bé de l'estabilitat tripartida -i prometés "lleialtat" a Madrid però també "fermesa"-. Tal com va el desplegament estatutari, i en espera de la reunió del juliol de la Comissió Bilateral Estat-Generalitat, al tripartit no li caldrà que Rajoy guanyi les generals per muntar la barricada a la plaça de Sant Jaume: ja pot anar apilant els sacs de terra perquè Zapatero té massa feina en altres fronts fins a les generals i al seu govern pocs volen fer cap pas amb un Estatut al límits del Constitucional. Ho reconeixia un estret col·laborador de Montilla: "O ens donen alguna cosa més que les notaries, i ens la donen ja, o haurem de posar-nos al capdavant de la manifestació".

Montilla, satisfet perquè des de dissabte té més alcaldes que mai, s'enfronta a un evident problema amb Zapatero que repercuteix no només en la seva relació amb ERC sinó també amb els sectors econòmics més dinàmics i preocupats. I el retard anunciat ara en l'arribada del TGV a la frontera omple el vas de les inconcrecions i els incompliments de l'inquilí de la Moncloa en la qüestió crucial de les infraestructures.

El segon problema de Montilla és la situació interna d'ERC, que malgrat haver ampliat també la seva quota de poders municipals -diputacions de Lleida i Girona-, ja ha entrat en una disputa oberta sobre la pròxima candidatura a la

Generalitat entre Puigcercós i Carod. L'*entente cordiale* entre tots dos líders amb què es va iniciar la legislatura passa per moments d'allò més baixos i amb totes les famílies d'ERC (les de sempre i les emergents) vetllant armes per a la batalla. I tots dos líders s'asseuen al consell executiu.

El tercer problema de Montilla ve de CiU. La crisi de poder de la federació -no de vots- només té un possible remei a la vista: Madrid. A Unió hi ha el convenciment que si Zapatero s'imposa a Rajoy, jugarà la carta de la integració dels nacionalistes catalans i bascos al seu govern, els necessiti o no. I si Duran convenç Mas i se surt amb la seva, serà un problema per a un Montilla que tindrà CiU al consell de ministres i a l'oposició a Catalunya. És clar que el problema per al PSC pot deixar de ser-ho si la pugna entre Duran i Mas esdevé una crisi de lideratge a CiU i acaba dinamitant la federació.